

Resumé

Denne afhandling undersøger den kulturelle interaktion, der foregik inden for Romerrigets grænser, hvor romerske traditioner og provinsernes lokale kulturer mødte hinanden. I tidligere forskning er disse møder blevet italesat som 'romanisering.' Imidlertid er dette begreb inden for de sidste årtier i stigende grad blevet opfattet som problematisk. Forskere har foreslået en række teoretiske begreber som alternativ. Det har skabt to forskellige strømninger: én der lægger vægt på den omfattende kulturudveksling, der foregik i Romerriget, og én, der lægger vægt på de ulige magtforhold imellem kulturer i imperiet.

Denne afhandling forsøger at etablere en mellemposition, og skabe rammerne for en kulturhistorie, der kan omfavne begge disse aspekter ved romersk imperialisme: den omfattende kulturelle interaktion og det hierarki som de forskellige kulturer eksisterede i. Til dette formål gør afhandlingen brug af antropologerne Robert Redfield og McKim Marriotts model 'den store og lille tradition'. Ifølge denne model består agrare civilisationer altid af to traditioner. Den store tradition er elitens kultur. Den er forankret i litteratur og er derfor udpræget statisk. Den lille tradition er til gengæld bøndernes kultur. Den overleveres mundtligt og den forandrer sig derfor over tid.

Afhandlingen argumenterer for at Romerrigets opståen forårsagede en omfattende kulturel interaktion for de berørte samfund. Denne interaktion påvirkede lokale kulturer dybt og forandrede dem nogle gange radikalt. Fulgyldig deltagelse i den romerske elites kultur forblev imidlertid et privilegium for de få. Derfor medførte den kulturelle interaktion aldrig de lokale kulturers forsvinden.